

## [Skjerbæk.]

tillader mig at forudsætte, at man under en Udvalgsbehandling kan faa Lejlighed til nærmere at faa udformet, hvordan dette System skal gennemføres i Praksis, thi det kan man ikke se ret meget om i Lovforslagets Bestemmelser.

§ 6 bestemmer, at Lovens Bestemmelser ikke skal komme til Anvendelse i Tilfælde, hvor der ved Lønregulativer er tilkikret Personer, der beskæftiges af Staten eller af en Kommune, Ferie med Løn, for saa vidt Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet skønner, at Ordningen ikke stiller de beskæftigede ringere end efter Lovforslagets Regler. Jeg tror, man maa gøre den Bestemmelse noget videre, idet jeg maa mene, at der findes ogsaa forskellige koncessionerede Virksomheder, hvor man har Lønningsregulativer, som er fuldt tilfredsstillende for Personalet. Jeg ser vel af Bilagene til Lovforslaget, at en hel Del af dem, der er knyttet til Telefonselskaber, har deres Forhold ordnet gennem kollektive Arbejdsaftaler, men jeg maa mene, at der er andre Virksomheder, hvor der ikke er en saadan kollektiv Aftale, men hvor man alligevel ikke har nogen Grund til at bringe Lovens Regler til Anvendelse.

§ 7, som fastslaar Pligten til at holde Ferie og giver et Forbud mod at paatage sig Arbejde mod Vederlag, kan vel nok siges at være en Konsekvens af de Bestemmelser, der i øvrigt er givet i Lovforslaget. Men jeg maa give den ærede sidste Taler Ret i, at det er en vanskelig Bestemmelse at have. Det vil være ubegribeligt for mange Mennesker, at de skal være afskaaret fra at paatage sig noget som helst lønnet Arbejde i deres Ferie. Jeg kunde tænke mig, at man skulde indskrænke dette Forbud til kun at omfatte Arbejde i det samme Fag eller beslægtede Fag, for ellers bliver der jo ikke nogen Mening i at give Ferie. Men jeg tror, at Forbudet er for absolut.

Til Lovforslagets Overgangsregler vil jeg gerne bemærke, at man har gjort mig opmærksom paa, at der muligt kan komme Vanskeligheder i de Tilfælde, hvor Arbejdsgivere paa det nuværende Grundlag har indgaaet lange Kontrakter med Staten eller Kommuner eller andre, idet Lovforslagets Gennemførelse vil forrykke det økonomiske Grundlag, paa hvilket de paagældende har indgaaet Kontrakten. Jeg henstiller til Overvejelse, at ogsaa dette Spørgsmaal drøftes.

Jeg skal endelig tilføje, at jeg vilde finde det rimeligt, at man under den fort-

satte Behandling af Lovforslaget indhenter Udtalelser fra de særligt interesserede Parter, ganske særligt fra Organisationer af Arbejdere og Arbejdsgivere, ogsaa fordi jeg mener, at man i videst muligt Omfang bør bygge videre paa det, man har, nemlig de frivillige Overenskomster, som virkelig har ført til, at et meget stort Antal Arbejdere har faaet en rimelig Ferie. Jeg skal i øvrigt paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Behandling af Lovforslaget i et Udvalg, hvor de mange Enkeltheder, som jeg synes kræver en nærmere Drøftelse, kan blive Genstand for en saadan.

**Nøhr:** Det radikale Venstre hilser med Tilfredshed, at vi nu her i Danmark med dette Lovforslags Ophøjelse til Lov kan rykke ind i Kredsen af Stater, som har løst Feriespørgsmaalet ved en almindelig og lovbunden Ordning. Vi kan tiltræde de Synspunkter, som ligger til Grund for Regeringsforslaget, og som ganske kort er anført i Indledningen til Bemærkningerne til det. Det kan efter vor Opfattelse ikke sagligt bestrides, at en Feriereform med de Muligheder, den giver de paagældende til at hente Fornøjelse og Styrkelse af Helbred og Arbejdsevne, har Krav paa at blive betragtet som et Samfundsspørgsmaal af væsentlig Betydning. Men naar dette er Tilfældet, maa det ogsaa være rigtigt, at Lovgivningen tager denne Sag op til en Løsning af en saadan rationel og udstrakt Karakter, at Feriens Formaal virkelig kan opfyldes.

Det er naturligvis kun godt, at Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne under de faglige Forhandlinger allerede for adskillige Aar tilbage og i betydeligt Omfang er enedes om Feriebestemmelser, og det vidner om, at Feriens Berettigelse er anerkendt ogsaa blandt Arbejdsgivere og Principaler, men et samlet Resultat, som omfatter alle Arbejdere, Funktionærer og Medhjælpere, og som giver dem en saa lang Ferie, at det er rimeligt foreløbig at blive staaende herved, har man ikke naaet gennem de faglige Forhandlinger. Opfattelsen af Ferie som et samfundsmæssigt Spørgsmaal maa derfor føre til den Betragtning, at Ferien ikke kan vedblive at være en Sag, som det alene tilkommer Organisationerne at beskæftige sig med. Hele den tekniske Udvikling har i vore Dage givet Feriespørgsmaalet Karakter af noget andet og mere end et Organisationsspørgsmaal. Ligesom en lang Række andre Spørgsmaal i Arbejdsverdenen af social Betydning paa et vist Tidspunkt er vokset ud af Organisationernes Rammer